

VERKLARING VOOR EEN RECHTVAARDIGE VREDE TUSSEN PALESTINA EN ISRAËL

Voorgelegd door:

Shalom United Church of Christ, New Haven, Connecticut

Met de Ondersteuning van:

First Church, United Church of Christ, Guilford, Connecticut
First Congregational Church, UCC, Old Lyme, Connecticut
Meriden Congregational Church, UCC, Meriden, New Hampshire
Union Congregational Church, UCC, Angels Camp, California
Pilgrim United Church of Christ, Carlsbad, California

SAMENVATTING

De op de Synode van juli 2021 aanvaarde resolutie stemt in met de *Verklaring voor de vereisten voor een rechtvaardige vrede tussen Palestina en Israël* (zie hieronder), waarbij de uitgangspunten worden onderstreept die ingevoerd moeten zijn en gerespecteerd worden voor toekomstige rechtvaardige en vreedzame verhoudingen tussen Israël en Palestina. De *Verklaring* bevestigt dat gerechtigheid, begrepen zowel als onderschrijven van de boodschap van de Hebreeuwse profeten en leven en onderwijzing van Jezus, als ook van de van toepassing zijnde internationale regels, het fundamentele en vereiste grondbeginsel zijn dat de weg moet wijzen naar een vreedzame toekomst voor Israël en Palestina. Hij verwerpt een toekomst die wordt opgelegd door militaire macht, illegale bezetting en onteigening of eenzijdige annexatie van land en het gebruik van een imperialistische theologie als rechtvaardiging. De *Verklaring* spreekt van Israëls voortdurende onderdrukking van het Palestijnse volk als een zonde, die niet verenigbaar is met het Evangelie. Verder roept hij lokale kerken, conferenties en verenigingen op om deze Verklaring te aanvaarden als hun ijkpunt om richting te geven aan hun steun voor de verlangens van onze partners in de regio en hun pleiten bij de regering van de Verenigde Staten voor een politiek die in overeenstemming is met deze uitgangspunten.

De resolutie baseert zich op meer dan 50 jaar van besluiten van de Generale Synode, verklaringen door medewerkers van de UCC en acties van de Wereldwijde Zending en de onderdelen die daar historisch deel van uitmaken. Het steunt mede op het getuigenis van oecumenische partners, waaronder de Nationale Raad van kerken van de VS en de Wereldraad van Kerken, en hij beantwoordt het getuigenis van onze Palestijnse Christelijke partners en in het bijzonder *Kairos Palestina: Een Woord van Geloof, Hoop en Liefde uit het Hart van het Palestijns Lijden* (2009) en *Kairos Palestina: Roep om Hoop, een oproep tot beslissende Actie* (2020).

De *Geloofsbelijdenis* van de United Church of Christ herinnert ons eraan, dat “god de kerk oproept om de kosten en de vreugde van het discipelschap te aanvaarden ... en weerstand te bieden aan de krachten van het kwaad.” De *Verklaring* roept de United Church of Christ op om zich in te zetten voor een kostbaar handelen van solidariteit met en vergezellen van het Palestijnse volk en om zich te verzetten tegen de onderdrukkende onteigening, bezetting en economische en militaire onderdrukking van Palestina.

In *Kairos Palestina: Een Woord van Geloof, Hoop en Liefde uit het Hart van het Palestijns Lijden* (2009) zeggen Palestijnse Christenen dat

“Ons land een universele roeping heeft. In deze universaliteit openen zich de betekenis van de beloften, van de uitverkiezing, van het volk van God, om de gehele mensheid te omvatten, te beginnen met de volken van dit land. In het licht van de onderwijzingen van de Bijbel is de landbelofte nooit een politiek programma geweest, maar eerder het voorspel om universele redding te voltooien. Het was de voltooiing van het Koninkrijk van God op aarde” (Kairos Palestina para 2.3)

De belofte van God betreffende het land en de zegening in Genesis was tenslotte niet over bezit van land, maar over de rol van het volk Israël als een zegen dat “alle families op aarde gezegend zullen zijn” (Genesis 12.3).

De bijbelwetenschapper van de United Church of Christ Walter Brueggemann schrijft dat “de Torah en de wereld die deze oproept voorbijgaan aan landbezit en deze verwijst naar ‘een ware gemeenschap van allen’ die elke vorm van tribalisme overstijgt. (Uitverkoren? Bijbellezen te midden van het Israëliisch-Palestijns Conflict, 2015, p. 37). Hij vervolgt met het citeren van de Joodse filosoof Martin Buber: “Deze hele geschiedenis van de weg van Ur der Chaldeeën tot de Sinaï is een gevolg van keuzes en afscheid, historische gebeurtenissen – tribale geschiedenis en nationale geschiedenis. Maar daarboven staat openbaring die hen hun betekenis geeft en wijst op hun doel. Want het eindpunt van al dit afscheid is werkelijke gemeenschap van alle mensen”.

In 1987 bevestigde de Generale Synode zijn erkenning, dat Gods verbond met het Joodse volk niet is ingetrokken of afgeschaft door god, maar volledig van kracht blijft, in zoverre dat “de gaven en roeping van God onherroepelijk zijn “(Rom. 11-29) -een heldere verwerping van Christelijke vervangingstheologie. Gelijktijdig echter verwierp de Generale Synode in 2013 de theologische claims van christenzionisme dat probeert Joden in de moderne staat Israël te bevoorrechten boven anderen met wie het het land deelt, en in plaats daarvan, terwijl “de verscheidenheid van Bijbelse perspectieven op de vraag van een joods thuisland” ook “gegrondvest moeten zijn in de boodschap van gerechtigheid en vrede die door Jezus en de Bijbelse profeten is onderwezen”. Die boodschap wordt samengevat in de passage van Jesaja die door Jezus in Nazareth wordt aangehaald om zijn dienst te beginnen: “De Geest van de Heer rust op mij, want hij heeft mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft hij mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, om een genadejaar van de Heer uit te roepen” Jesaja 61:1-2; Lucas 4, 18-19). Jesaja herinnert ons er aan dat het eenvoudigweg ophopen van rijkdom ten koste van recht en rechtvaardigheid slechts een kale toekomst biedt: “Wee hun die huis aan huis voegen, akker aan akker trekken, totdat er geen plaats meer is, en gij alleen de gezeten lieden zijt in het land”(Jesaja 5,8).

De United Church of Christ heeft, door zijn zendingsorganisaties, een nauwe band gehouden met de Palestijnse christelijke gemeenschap, alsmede met de bredere Arabische bevolking van Palestina. Decennialang heeft het kerken en aan kerken verbonden organisaties, evenals organisaties voor mensenrechten-, humanitaire en sociale rechtvaardigheid in Palestina en Israël met de bedoeling, dat de zegeningen gedeeld zouden worden door allen in het land en dat het geweld en de onderdrukking die de regio gedurende meer dan 70 jaar hebben geteisterd zouden eindigen.

In overeenstemming met dit begrip heeft de Generale Synode herhaaldelijk opgeroepen tot het in praktijk brengen van een toekomstvisie voor Israël en Palestina die gebaseerd is op recht en veiligheid voor allen en het uitgangspunt van zelfbestemming. In 1973 heeft de Generale Synode bevestigd dat “vrede en veiligheid alleen bereikt kunnen worden door een rechtvaardige en stabiele politieke regeling die de legitieme verlangens van alle volken beschouwt en, in het bijzonder, het

bestaansrecht van Israël en de rechten van de Palestijnse Arabieren". In 1997 heeft de Generale Synode opgeroepen tot een onderhandelde overeenkomst over de status van Jeruzalem, die "de mensenrechten en de politieke rechten van zowel Palestijnen als Israëli's respecteert, evenals de rechten van de drie godsdienstige gemeenschappen".

In 2005 riep de generale Synode een beroep op gemeentes en leden "om economische invloed, met inbegrip van, maar niet beperkt tot: pleiten voor de herbestemming van US buitenlandse hulp op een manier die de militarisering van het Midden Oosten aan banden legt; positieve bijdragen te leveren aan groepen en partners die zich inzetten voor geweldloze oplossing van het conflict; en desinvesteren van die bedrijven die weigeren hun praktijken te veranderen waarbij ze winst maken door het voortduren van het conflict, met inbegrip van de Bezetting". Verder riep dezelfde Synode in een resolutie over de bouw van de scheidingsmuur de Israëlische regering op om "het project voor de bouw te stoppen, de delen die al gebouwd zijn neer te halen en vergoeding te betalen voor hen die hun huizen, akkers, eigendom en/of leven en gezondheid verloren ten gevolge van de muur en de effecten daarvan".

In 2015 riep de Generale Synode de afdelingen van de United Church of Christ op 'om te desinvesteren in enige rechtstreekse of indirecte deelname in bedrijven die profiteren van of medeschuldig zijn aan schendingen van mensenrechten die voortkomen uit de bezetting van Palestijns gebied door de staat Israël" en goederen te boycotten die zijn geïdentificeerd als geproduceerd in of gebruikmakend van mogelijkheden van illegale nederzettingen gelegen in de bezette Palestijnse gebieden". In 2017 riep de Generale Synode Israël op om het VN Kinderrechtenverdrag te eerbiedigen, en vroeg aandacht voor de praktijk van militaire detentie voor Palestijnse kinderen, weigering van toegang tot wettelijke bijstand en het misbruik van fysieke en emotionele methoden. Het meest recent is de oproep van de Generale Synode in 2019 die opriep tot opkomen voor Palestijnse vluchtelingen in het bijzonder, zoals vastgelegd in VN resolutie 194 (1948) en voor doorgaande steun aan UNWRA (het VN agentschap voor opvang en werk).

(...)³³te Generale Synode van de United Church of Christ

TEKST VAN DE VERKLARING,

1. *Wij bevestigen* dat de voortdurende onderdrukking van het Palestijnse volk na meer dan 5 decennia van het Palestijnse volk, een zaak blijft van theologische urgentie en een zonde betreft die strijdig is met de boodschap van de Bijbelse profeten en het evangelie en dat alle inspanningen om de onderdrukking van het Palestijnse volk te verdedigen of te rechtvaardigen, passief of actief, door stilte, woorden of daden van de christelijke gemeenschap een fundamentele ontkenning van dat Evangelie betekenen.
Daarom verwerpen wij de opvatting dat de Israëlische bezetting van Palestijn slechts een politiek probleem is buiten de betrokkenheid van de kerk of dat de onderdrukking van het Palestijnse volk een onvermijdelijk gevolg is van globale of regionale belangen.
2. *Wij bevestigen* dat het Bijbelse verhaal, dat begint met de schepping en doorloopt in de roeping van de Israëliërs, de corrigerende vermaningen van de profeten, de geboorte en de dienst van Jezus en het getuigenis van de apostelen tot "de uiteinden der aarde" spreken van Gods zegeningen die zich uitstrekt tot alle geslachten op de aarde" (Genesis 12,3).
Daarom verwerpen wij elke theologie of ideologie, met inbegrip van christenzionisme, vervangingstheologie, antisemitisme of anti-islam vooringenomenheid die voorrang geven of uitsluiting inhouden van enige natie, ras, cultuur of godsdienst binnen Gods universele betoon van genade.

3. *Wij bevestigen dat* alle mensen die leven in Palestina en Israël geschapen zijn naar het beeld van god en dat dit de hoogste waardigheid en heiligheid aan allen verleent
Daarom verwerpen wij elke wet of wettelijke procedure die gebruikt wordt door één ras, godsdienst of politieke eenheid om één volk te bevestigen in een geprivilegieerde wettelijke positie ten koste van een ander, met inbegrip van Israël's apartheid systeem van wetten en wettelijke procedures.
4. *Wij bevestigen dat* alle volken het recht van zelfbestemming en op hun verlangen naar soevereiniteit en het hebben van een staat in het vormgeven van hun gezamenlijke godsdienstige, culturele en politieke leven, vrij van manipulatie of druk van machten van buitenaf en dat een rechtvaardige oplossing van tegenstrijdige claims alleen bereikt kan worden door de gelijke bescherming van burgerrechten, eerlijke en rechtvaardige verdeling van land en hulpbronnen en vreedzame onderhandeling gebaseerd op internationaal recht en VN-resoluties.
Daarom verwerpen wij het gebruik van de Heilige Schrift om goddelijk recht op het land te gebruiken als rechtvaardiging voor Israël's onwettige afpakken en annexatie van Palestijns land zowel als het opleggen van zogenaamde vredesovereenkomsten door Israël of de Verenigde Staten door het uitoefenen van politieke en militaire overheersing die Palestijnen achterlaat zonder gelijke rechten, volledig burgerschap, en de mogelijkheid om in godsdienst, cultuur, politiek en economie te gedijen.
5. *Wij bevestigen* het de rechten van Palestijnse vluchtelingen om terug te keren naar hun huizen als zij daarvoor kiezen of om gecompenseerd te worden voor hun verlies van eigendom, in overeenstemming met de VN-resolutie 194 (1948).
Daarom verwerpen wij het ontkennen van dit recht, zoals we ook pogingen verwerpen om internationaal aanvaarde definities van vluchtelingen te manipuleren in een poging dit recht, dat zich uitstrekt over generaties heen, uit te vlakken.
6. *Wij bevestigen* het grondwettelijke recht, volgens het Eerste Amendement, op vrijheid van spreken en vergadering om te protesteren tegen het handelen door de staat Israël en de rechten van Palestijnen tegen te houden, met inbegrip van het gebruik van economische maatregelen om recht te steunen als een recht volgens het Eerste Amendement en aan te sluiten bij de internationale Boycot, Desinvestering en Sancties beweging door individuen, instituten, corporaties en godsdienstige organen die pleiten voor recht of deelnemen aan enig aspect van het gebruik van economische maatregelen om recht te steunen.
Daarom verwerpen wij het idee dat elke kritiek op de politiek van de staat Israël intrinsiek antisemitisch is, terwijl wij erkennen dat sommige kritiek antisemitisch bedoeld is of daartoe kan leiden, en wij verzetten ons tegen de pogingen van de VS op federaal en staatsniveau om de vrijheid van meningsuiting te onderdrukken op universiteiten en hun steun aan de internationale Boycot, Desinvestering en Sancties beweging uit te bannen.

Vervolgens wordt uitgesproken, dat deze verklaring aan alle lokale kerken wordt gezonden en dat alle onderdelen van de United Church of Christ aangemoedigd worden om deze verklaring te ontvangen als een profetische oproep en als een loodlijn voor het ondernemen van actie, met een aantal concrete aanbevelingen daarvoor, met inbegrip van het kritisch onderzoeken van de theologie en ook politieke actie.